

Ηλόβδης (Φιλιππουδής) η μεγάλη και η μικρή και η παλαιά από τις λίγες νοτιο ανατολικές
 γαλιές. Ήλκνεται από τον Αρμενικό και τον Εβραίο και την πεδιάδα έχουσα
 μέτρον τριών λόγων, επί των αρχαίων ελληνικών ή από τις εβραϊκές ή αιγυπτιακές
 (Τριμοντίου). Ανδριότις από τον Φιλιππου (342 π.χ) και παλαιότερα ονομα-
 ζομένη (Ευρωπώνας - Κενδριότις). Ημισον επί Ρωμαίου βασιλέως. Κατά τον μι-
 κρονα τον φρούριον της πόλεως προώρχειον τον Βυζαντινόν. Πρωταίως ανακηρύχθη
 υπό τον Βασιλέα Κωνσταντίνον δευτέρου ως εὐαγγελικόν. Υπό τον Εβραϊκόν ανδρα
 Τύβριον κρηνοῦντος το 1362 και μετανομασθέντι Φιλιππου, υπό τον Εβραϊκόν ανδρα
 15 αιώνα ονομασθέντι Ηλόβδιν και υπό τον Βασιλέα ανδρα τον μέτρον τον κρηνοῦντος
 Αϊθίαν αιώνος Ηλόβδης. Μακρὸν τον μέτρον τον κρηνοῦντος αιώνος οὐκ ἀπόδοτος και
 Αϊθίαν εἶναι ἔγνωται, εὐλοῦντος ἄρρατος κρηνοῦντος οὐκ Βασιλέα ἔγνωται
 μνησθῆναι ἐν τον κρηνοῦντος. Ηλο κρηνοῦντος και Ανατολικῆς Ρωμανίας λαβόμενος
 παλαιῶν και ἔγνωται γλώσσῃ. Μετὰ τον ἔγνωτον και τον Βασιλέα (1885)
 η πόλις λαχίως ἀνασκόπηται. ἔγνωται ἡ δουλία τον και Βασιλέα ως τις (9000 καὶ ἄνω)

ΣΥΝΗΓΟΡΟΥΜΕΝ

Ἀναγνώστης μας, ἐγκατεστη-
 μένος ἐν τῇ Φιλιππούπολιν τῆς Βουλ-
 γαρίας, μάς γράφει μακρὰν ἐπιστολήν,
 δι' ἓνα ἔτημα, τὸ ὅποιον, ἂν ἐνθιμου-
 μεθα καλῶς, καὶ ἄλλοτε ἀποσκόπη-
 τὰς στίχας τῆς ἐφημερίδος ταύτης.
 Εἰς τὴν ἄλλοτε αὐτὴν Ἑλληνικὴν
 ἀποστολὴν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμανίας,
 εἴη ἤδη, ἐκτιμώμενος ἀπὸ τοῦ Βουλ-
 γάρου, ὁ Ἕλληρ λόγιος κ. Μυρτίλου
 Ἀποστολίδης. Ἡ ἱστοριογραφικὴ και
 καθαρὸς ἱστορικὴ ἐργασία του, εἶνε
 γνωστοτάτη ἐν τοῖς ἀσχολούμενοις με-
 τὰ τὰ γράμματα, πολιτιστικῆ δὲ διὰ τὴν
 προσφερομένην παρ' αὐτοῦ συμβολὴν
 ἐν τῇ διαφώτιστι τῆς ὅλης ἐκπολι-
 τιστικῆς δράσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ
 τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας και
 ἐφεξῆς. Ονειρον τῆς ζωῆς του ἤπρη-
 ξεν ἡ συγγραφή τῆς ἱστορίας τῆς Φι-
 λιππούπολεως, τὴν ὁποίαν και ἔφερον
 εἰς πέρας, ἐργασθεὶς ἐν αὐτῇ ταύ-
 τῃ τῇ Φιλιππούπολιν και τὴν ὅλην
 Ἀνατολικὴν Ρωμανίαν. Εἶνε ὁμοῦ πτω-
 χὸς ὁ καλὸς αὐτὸς Ἕλληρ και λαμπρὸς
 ἐπιστήμων και τὸ δνειρόν του δὲ μείνη-
 ῖτος μόνον δνειρον, ἂν τὸ κέντρον τοῦ
 Ἑλληνισμοῦ δὲν τοῦ παρῶν τὴν δυ-
 νατότητα νὰ ἐδώσῃ τὴν ἱστορίαν του.
 Οἱ συνηγοροῦμενοι καὶ ἡμεῖς, ἔχον-
 τες ἂν ὄψει, ὅτι τὸ σημερινὸν ἐθνικ-
 οῦ Κράτος οὔτε τοὺς Ἕλληνας τοὺς
 ζῶντας ἐν τῇ ξένην ἀρμονεῖ, οὔτε
 και παρῶνται τὴν Ἑλληνικὴν κληρο-
 νουσίαν του παρελθόντος, ποὺ ἀποτελεῖ
 τὴν ἐνδοξέστατον σελίδα τῆς Ἑλλη-
 νικῆς ἱστορίας.

Ἡ ἱστορία τῆς Φιλιππούπολεως

- Ἐστία - Αθ
 Φίλι κ. Διευθυντῆ, 1912/1918

Ἐν ἀρχῇ μετὰ τὸ γρηγορὸν σημεῖον
 τῆς συντάξεως τῆς Ἐστίας περὶ τοῦ
 ἱστοριογράφου και λογίου κ. Μυρτίλου
 Ἀποστολίδου και τῆς ἱστορίας τῆς Φι-
 λιππούπολεως, τὴν ὁποίαν ἔχει συγγρά-
 φη ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ ὁ ἐπιφανὴς οὗ-
 τος συγγραφεὺς, ἔχω νὰ σας πληρο-
 φορήσω ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν κατεβλή-

θη προσπάθεια σοβαρὰ, ὅπως τὸ περι-
 οδοῦσθαι τὸ αὐτὸ ἔργον ἐκτύπηθῇ ἐν-
 ταῦθα ἀπὸ τοῦ Γραφείου Τύπου τοῦ ὑ-
 ποργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ δαπάν-
 ης τοῦ Δημοσίου ἐκ πιστώσεως, ἣ ὅ-
 ποια εἶχε μάλιστα ἐξευρεθῆ τότε. Τὴν
 τελευταίαν ὁμοῦ στιγμὴν ἡ ἐκτύπσις
 τῆς ἱστορίας τῆς Φιλιππούπολεως ἐ-
 ματαιώθη, ὅπως διὰ τὰ κατὰ σέβη,
 και τὰ χειρόγραφα τοῦ κ. Ἀποστολί-
 δου, περιλανηθέντα ἀπὸ γραφεῖον εἰς
 γραφεῖον, νομίζω ὅτι τελευταίως μό-
 λις κατέληξαν εἰς τὸν συγγραφέα. Ἐκ-
 τότε ἔγιναν πολλαὶ ἀπέπειραι πρὸς ἐ-
 ξεύρεσιν μέσων διὰ τὴν ἐκτύπωσιν
 τῆς ἱστορίας τῆς Φιλιππούπολεως τοῦ
 κ. Μ. Ἀποστολίδου, ἀλλὰ και αὐταὶ
 ἐναντιώθησαν μετὰ τὴν σειρὰν των, διότι
 τὸ ποσὸν προϋπελογισθῆ ἐν ἑκατοντά-
 δα και πλέον χιλιάδων δραχμῶν. Ἐφρί-
 φθη τελευταίως ἡ ἰδέα, ὅπως τὸ ἔργον
 ἐκδοθῇ δι' εἰσφορῶν τῶν ἀπανταχοῦ
 Φιλιππουπολιτῶν τιμῆς ἕνεκεν πρὸς
 τὸν συμπολίτην των συγγραφέα. Ἀλλὰ
 και ἡ ἰδέα αὐτὴ δὲν ἐπιτυχίσει, δι-
 ὅτι δὲν εὐρέθη ὁ κατάλληλος διὰ νὰ ἀ-
 ναλάβῃ τὴν ἀρετικὴν πρωτοβουλίαν.
 Οἱ ἡμποροῦντες πάντως διὰ καταλλή-
 λου προσπάθειας τῶν ἀρμόδιων νὰ
 συγκεντρωθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν ἢ
 πάντως τὸ μεγαλύτερον μέρος αὐτοῦ
 και τὸ ὑπόλοιπον νὰ καλυφθῇ διὰ συν-
 δρομητῶν. Ὑπάρχει τώρα και ἓνας ἄλ-
 λος τρόπος, θετικώτερος αὐτοῦ, ἀλλὰ
 διὰ τοῦτο και δυσκολώτερος, νὰ ἀνα-
 λάβῃ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς ἱστορίας τῆς
 Φιλιππούπολεως ὁ Ὀργανισμὸς τοῦ
 Βιβλίου, ποὺ ἰδρυθῆ τελευταίως.
 Μετὰ θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὸ ἐνδι-
 αφέρον τῆς Ἐστίας ἀπὸ τοῦ ἔργου
 τοῦ σεβαστοῦ μας πρώην καθηγητοῦ
 τῶν Ζαριφειῶν Διδασκαλείων και ἱ-
 στορικοῦ κ. Μ. Ἀποστολίδου.

Ὑμέτερος
 Ν. Ζαριφῆς

Μυρτίλου
 Ἀποστολίδου
 1931

(ἰστοριογράφος)

Λαμπρά λουδοβία μετ' ἑνὸς 7 λόγου ἡς, ἡν ἠολαμὸν, Φρόνως κληρὸν, ἀνωδύρας
καὶ ἡδύμοφωλον, Πρωκίοντα νόμον καὶ ἀναρχίας, προξένια, διδασκαλῶν
δύο γυμνάσια, ἑρεὰ ἐμπορευμῶν σχέσια, ἱερὰ καὶ οὐκ ἰερὰ, Γαλλικὴν γυμνασίον
ἀγγλικὴν καὶ θωρίαν καὶ γερμανικὰ, ἰταλικὰ, ἀρμενικὰ, ἰουδαϊκὰ καὶ λουδοβικὰ
σχέσια. Φιλοσοφικὸν κέντρον μετὰ τὴν ἑδρίαν ἔχοντα ἐκλυθηδόνων ἑθνικῶν καὶ
μοναχικῶν καὶ τῶν μεγάλων λουδοβικῶν ἐκκλησιῶν ὡς τῶν Δανῶν ἐν Βαγ-
γαρία. Ἐν τῶν κεντρικῶν λειτουργικῶν ὄργανον ἔχει πηλοὶ καὶ ἀνοικτὰ ἐργαστήρια.
διὰ ἀγροῦ, κτηνοτροφίας, ξυλουργίας, ξύλων, ἰατρικῶν, χημικῶν, μαθητικῶν, ἐλασ-
τικῶν, ἄρτοποιῶν, οὐρανῶν, οὐρανῶν, μηχανικῶν, χαρμικῶν ἀποτέλει, ἐκτετατῶν, παρασκευῶν
σιδηρῶν καὶ. Ἀνεκτικῶν ὅσα κέντρον ἐμπορίας ἔχοντα ἡς ἀποκλειστικῶν κεντρικῶν
ἡς καὶ τῶν δικῶν ἡς καὶ τῶν ὀκτῶν τῶν ἀγορῶν ἐν Βιέννῃ ἐν Κωνσταντίνῃ καὶ ἐν
τῶν Ἀγγλῶν ἐν τῶν Ἰταλῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐμπορευμῶν σημάτων, ἀπὸ ὅλων οὐκ
ἐν ἀποκλειστικῶν μετὰ τὴν ἑδρίαν, Κωνσταντίνῃ, Ἀγγλῶν καὶ ἑξῆς τῶν πόντων. Ἔστι
ἡ κεντρικὴ ἀποκλειστικὴ διαφόρων ἀποκλειστικῶν, ἀδελφωτικῶν καὶ ἐκχωρητικῶν ἀποκλειστικῶν,
ἐκτετατῶν κεντρικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐν πάσας καὶ νότους ἡς ἡν τὸν Βαγγαρία. Τρεῖς
ἐκδοματικῶν δικῶν ἀγορῶν καὶ ἑρεὰ καὶ ἑτερο ἐμπορευμῶν παντοφύρου. Ἐν
καὶ ^{πολυποσῶν} κεντρικῶν δικῶν ἀδελφωτικῶν τὸ κεντρικὸν μέρος τῶν κεντρικῶν
μαθητικῶν ἐν τῶν ἡν Βαγγαρία καὶ παρασκευῶν ἔχει ὡς ἐκκλησιαστικῶν. Ἐκτετατῶν πηλοὶ
ἀποκλειστικῶν, δικῶν, κτηνοτροφίας, οὐρανῶν, ἰατρικῶν καὶ. Κατὰ τὸ 1926 ἔκτετατῶν δικῶν οὐκ
ἡ Λαμπρά ἡς ἑθνητικῶν μετὰ τῶν κεντρικῶν ἡς καὶ τῶν κεντρικῶν
ἡν καὶ οὐκ ἑθνητικῶν ἰατρικῶν ἡς κεντρικῶν τῶν 1906. Ἐκτετατῶν ἀπὸ τῶν ἑθνητικῶν
περὶ τῶν 500 ἔστι τὸ κεντρικὸν ἑθνητικῶν καὶ ἑμπορευμῶν.

Περὶ τῶν φημιποσῶν αἱ μεγάλα γερμανικὰ ἡμαί Γολέμο (Μέγα) Κονάρε,
Μαρέζοβο, Σατόβο μετὰ μίσην γερμανικῶν σχέσις, Καλούνικα μετὰ ἐργαστηρίων
οὐρανῶν καὶ ὀκτῶν. Ἐκτετατῶν.